

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Alia officia Parochi erga infirmum propè moriturum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

bus illum maximè hortetur ad vim egri-
tudinis patienter pro Christo Domi-
no sustinendam, ad rerum humanarum
cogitationes abijciendas, ad Satanæ
suggestiones Christiana virtute depel-
lendas, ad spem de diuina misericordia
concipiendam, & ad desiderium in pri-
mis vitæ æternæ. Tum præterea hæc
hortabitur: vt se piorum religiosorum-
que hominum precibus, & orationibus
commendet; pias lectiones audiat, si
potest; præcipuè Domini passionem,
quam ipse etiam Parochus pro oppor-
tunitate leget: elemosinas, si potest,
det: propositaque sibi ob oculos Chri-
sti passione, & cruce, assiduè piè medi-
tetur mortem, quam omni sanctæ chri-
stianæq; humilitatis significatione for-
titer obeat: velitque in cinere, & cili-
cio, vt pœnitens mori, quemadmodum
Christianum hominem decere, sanctus
Martinus affirmavit, & suo exemplo do-
cuit. Quod si infirmus ita velle mori
dixerit, tunc Parochus cinerem, & cili-
cium benedicet.

Manibus etiam iunctis instar crucis,
exemplo S. Ambrosij proposito, vt mori-
atur, piè poterit moneri.

Nec verò crucifixi imago, & etiam
alia pro deuotione desit morientis; cuius
aspectu excitetur, recreetur que: quam
crucifixi imaginem ipse etiam moriens
manu piè tenere poterit.

Monebit præterea Parochus domesti-
cos, vt pro infirmo orent, ac ne corpo-
ris curam deserant: hocq; in primis, vt
aliquot ante mortem horis mittant,
qui se vocet, vt in commendatione ani-
mæ præstè esse possit.

De cura item spiritali egroti cete-
ra præstare Parochus studebit, quæ su-
pra titulo de visitatione infirmorum or-
dine præscripta sunt.

Ad ecclesiam demum, quo modo
venit, redibit, deuotè dicendo psal-
mum, [Qui habitat,] & alias pias ora-
tiones.

Alia officia Parochi erga infirmum pro-
pè moriturum.

CVM tempus instabit, quo ægrotus
propè moriturus sit, Parochus tum

celerrimè præstabit commendationis
animæ officium, tum omni ratione infir-
mum tali tempore iuuare conabitur.

Si indulgentiam ille ex legitima fa-
cultate consequi possit, in memoriam re-
digat, proponens etiam, quid ad conse-
quendum agi debeat. si ipsi Parocho,
aut confessario fortè commissa sit ipsa
concessio; poterit verbis vt ad id ritè
accommodatis.

Procul secedere iubebit coniugem,
liberos, domesticos, præsertim gemen-
tes, ac lugentes, eosq; item, quos in vi-
ta charos ille habuit.

Magno etiam animæ fructu moribun-
dis, quatenus expedire videbitur, ad fi-
dei articulos, aliaq; vt infra confirman-
da, & profitenda inducetur; maximè si
egrotantem, & morientem demonis im-
pulsu aliquo modo hæsitantem, aut titu-
bantem Parochus animaduertit. Inter-
rogatus autem ægrotus verbis respõ-
debit: sin autem morbi vi respondere
lingua non poterit, saltem dum mente
integra est, nutu, aut signo aliquo exte-
riori respondebit.

Interrogationes autè adhibebit vul-
gari sermone, si latinè ægrotus nesciat.
sunt autem huiusmodi.

Nonne frater charissime, firmiter cre-
dis omnes articulos fidei, & quidquid
sancta Romana catholica, & apostoli-
ca credit Ecclesia? R. Credo.

Nonne detestaris, reprobas, & ana-
thematizas oēs hæreses, & quidquid ea-
dem detestatur, reprobatur, & anathema-
tizatur catholica mater Ecclesia? R. De-
testor, reprobatur, & anathematizo.

Nonne vis mori in soliditate fidei ca-
tholicæ, vt verus christianus? R. Volo.

Cognoscis ne, te multum, & sæpius of-
fendisse creatorem tuum, animam tuam,
& proximum tuum? R. Cognosco.

Doles ex corde de omni offensa qua-
litercunq; contra Dominum Deum tuum,
te ipsum, & proximum tuum commissa?
R. Doleo.

Nonne omnem quem pateris dolorè,
propter Deum in pœnitentiam tuorum
peccatorum patienter, & æquanimiter
toleras? R. Tolero.

Nonne te pœnitet ingratus fuisse Deo
de multis beneficijs in te collatis ad sa-
lutem

lutem animæ tuæ? *R.* Pœnitet.
Et quod toties recidisti in peccata post
acceptam ab eo misericordiam?
R. Doleo.

Nonne cognoscis tibi opus esse Dei
misericordia, & quod meritis passionis
Iesu Christi pœnitens saluaberis?
R. Cognosco.

Poterit etiam quandoq; cohortari,
& facere, vt eo modo quo potest, secum
oret, etiam vulgari sermone, si opus sit,
aliquo ex infra scriptis modis, prout vi
derit expedire animæ morientis.

In manus tuas Domine commendo
spiritum meum: redemisti me Domine
Deus veritatis.

Domine Iesu Christe, ob virtutem
tuæ sanctissimæ passionis, iube me ad-
scribi in numerum electorum tuorum,
adiuua me Redemptor meus in hac ex-
trema necessitate; succurre animæ egen-
ti, sed in te solum speranti: totum me ti-
bi do, non me reuoluas: ad te venio, non
me repellas: sonet in mentis meæ auri-
bus vox illa tua dulcis: Hodie mecum
eris in Paradiso.

Domine Iesu Christe fili Dei viui,
qui pro salute mundi in cruce es felle,
& aceto potatus: sicut tu consummatis
omnibus in cruce expirans, in manus pa-
tris commendasti spiritum tuum: sic in
hac hora mortis meæ, in manus pietatis
tuæ commendo animam meam, vt eam
in pace suscipias, & electorum choris
aggregari præcipias.

Deus meus, Deus meus, misericordia
mea, refugium meum. Te desidero, ad
te confugio, ad te venire festino: ne de-
spicias me sub tremendo discrimine po-
situm, adesto mihi propitius in his meis
magnis necessitatibus. Ad te venio, qui
nullis dees: cupio dissolui, & esse tecum.
In manus tuas commendo spiritum
meum Domine. Respice in me Domi-
ne Deus veritatis: & præsta mihi Deus
meus, vt in pace dormiam, & requie-
scam. Amen.

Hac item, & simili ratione poterit
cohortari.

Commenda te gloriosæ virgini Ma-
riæ, dicens: Maria mater gratiæ, mater
misericordiæ: tu nos ab hoste protege,
& in hora mortis suscipe.

Inuoca Angelos, tuum præcipue custo-
dem, dicens: Angele Dei, tu præsertim
custos mihi assiste migranti ex hac vi-
ta: custodite me Angeli ab immundorū
spirituum inuisione; & animam meam
in vestrum consortium assumite.

Commenda te sanctis Dei, præsertim
quibus magis deuotus fuisti, dicens:
Sancti Dei omnes vestro nunc mihi o-
pus est patrocinio: vestris orationibus
cito mihi succurrite: tu præsertim Bea-
tissima virgo, tu sancte. N. vel sancta.
N. in quem, vel quam confidentiam sem-
per habui: in hoc extremo necessitatis
articulo nõ me deseras: sed si vnq; alias,
nunc maxime me apud Deum adiuua.

DE SACRAMENTO Ordinis.

Rubricæ, seu instructiones.

Quæ Parochus doceat, & exequatur.

Sacramenti ordinis dignitas, vtili-
tas, & necessitas quanta sit, ex eo
perspicue manifestum est, quod alia sa-
cramenta ab illo ita pendent, vt sine eo
illa partim confici, ministrariq; nullo
modo possint; partim solenni cæremoni-
a, & religioso quodam ritu, ac pio
cultu carere videantur.

Atque si summus eius gradus spectetur,
hoc est sacerdotium; eius nobilitas at-
que excellentia apparebit: Sacerdotes
enim Dei interpretes, & internuncii
quidam sunt, qui eius nomine diuinam
legem, & vitæ præcepta homines edo-
cent, & ipsius Dei personam in terris
gerunt, non angeli solum, sed Di; etiam
appellantur, quod Dei immortalis vim,
& numen apud nos teneant.

Potestas Corpus, & Sanguinem Domi-
ni nostri conficiendi, & offerendi, tum
peccata remittendi, quæ illis collata est,
humanam quoque rationem, atq; intel-
ligentiam superat; nedum ei aliquid
par, & simile in terris inueniri queat.
Inferiorum quoque graduum dignitas
ex eodem ipso capite potest demon-
strari, prout magis minusve ad alta-
ris sacramenta suo quisque ministerio
accedit.

Cum